

[Jørgen Jørgensen.]

stand paa Overgang til Dagsordenen, som er fremsat af det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft paa de 4 Partiers Vegne. Den er Udtryk for netop det Synspunkt, som har været lagt til Grund for alle Svar fra Danmark i Spørgsmaalet om Sydslesvig, den følger den samme Linie, som hidtil er fulgt; det er Danmarks Standpunkt, der igen bekræftes; denne Dagsorden maa jeg anbefale, og jeg anbefaler, at man stemmer imod den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som er fremsat af det ærede Medlem Hr. Stærmosé.

Starcke: Selvbestemmelsesretten og Nationalitetsprincippet maa nødvendigvis være den Hovedhjørnesten, Danmark maa bygge sin indre Bestaaen og sin udenrigsrettede Politik paa. Dette, at den sydslesvigske Befolkning har rejst et Ønske og et Initiativ om ogsaa at gøre Brug af deres Ret til Selvbestemmelse, maa efter mit Skøn fra dansk Side blive mødt med Sympati, fordi vi selvfølgelig er glade, naar andre vil støtte os i vore Krav paa Selvbestemmelsesret. Den Bevægelse, der foreforegaar i Sydslesvig, er i Øjeblikket uafklaret, kaotisk, vanskelig helt at bestemme Retning og Indhold af. Men jeg tror, det er rigtigt, at Bevægelsen i Sydslesvig først og fremmest maa opfattes som en Bevægelse, der ønsker at komme bort fra Tyskland, en Bevægelse, som gaar ud paa at rykke den tyske Grænse mod Syd og først ad Aare vil kunne tage Stilling til Spørgsmaalet om eventuelt at rykke den danske Grænse mod Syd.

Det er en historisk Kendsgerning, at Sydslesvig er gammelt dansk Rigsomraade, hvorfor Danmark har naturlige Interesser i, hvad der sker med Hensyn til Sydslesvig... (Aksel Larsen: Hvad saa med Skaane, Halland og Blekinge?)... Skaane, Halland og Blekinge er ogsaa gammelt dansk Rigsomraade, men som jeg gentagne Gange her i Tinget har prøvet at forklare det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, kan man ikke bygge Fremtidens Politik alene paa Fortiden. Men det lader sig dog ikke bortdiskutere, at saavel Sydslesvig som Skaane, Halland og Blekinge har været Dele af det danske Rige. Jeg vil gerne se de Beviser, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen eventuelt maatte ligge inde med, for at det modsatte er Tilfældet. Hvis man skulde bygge den sydslesvigske Politik alene paa den historiske Fortid, vilde der komme visse Komplikationer med Hensyn til Skaane, Halland og Blekinge. Derfor mener jeg,

som jeg indledte min Tale, at vi maa bygge paa Selvbestemmelsesretten og Nationalitetsprincippet, og i den Henseende haaber jeg, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen er tilbøjelig til at vise en noget større Enighed med mig.

Jeg ser dog saadan paa det, at det Standpunkt, som det socialdemokratiske, det kommunistiske og det radikale Parti indtager med Hensyn til det sydslesvigske Spørgsmaal, nemlig at se det under samme Synsvinkel, som man gjorde i 1920, er uholdbart. Der er adskillige Spørgsmaal, som ligger anderledes i Dag, end de laa i 1920. Der er for det første det store, alvorlige Flygtningespørgsmaal. Der er dernæst Spørgsmaalet om Garantier for en Mindretalsbefolkning. Der er fremdeles Spørgsmaalet om Kielerkanalen, som ligger anderledes i Dag end i 1920. Og endelig er der Spørgsmaalet om Sild, som ogsaa ligger anderledes i Dag end i 1920, idet Sild i Aarene derimellem har været det stærkest befæstede Punkt i Europa.

Hvis man vilde prøve at bedømme Psykologien i, hvad der foregaar i Sydslesvig, kunde man prøve at tænke ved sig selv, hvordan man vilde reagere, hvis man havde været en tysksindet Sydslesviger af gammel dansk Rod, og som havde oplevet Bismarcks Storrige, som havde oplevet Kejser Wilhelms Stormagtstid og havde set den brase sammen i 1918. Det har sikkert givet et Stød i manganen en, men de blev der, fordi visse menneskelige og visse realpolitiske Interesser knyttede Sydslesvig mod Syd. Dernæst oplevede de Nazismen og Hitlers Storhedsdømme og saa igen det hele styrte sammen i Skandale og i Skændsel. Samtidig havde Nazismen ført sin Politik paa Slagordet „von Blut und Erde“ og havde forlangt Arierattester, og en stor Del af den sydslesvigske Befolkning opdagede derved, at samtlige 8 Oldeforældre og 4 Bedsteforældre var af gammel dansk Æt, af gammel dansk Rod, og at den Jord, de sad paa, var gammelt dansk Rigsomraade, som kun i relativ kort Tid havde været tilknyttet det tyske Rige. Naar saa hele Økonomien, hele Ideologien, hele den nationale Moral faar slaaet Bunden ud af sig, saa at alting flyder dernede i Sydslesvig, er det psykologisk forklarligt, at det eneste, der staar fast, nemlig det dansksindede gamle Mindretal, kommer til at blive et Midtpunkt, hvorom en stor Del af det rodløse samler sig.

Men jeg indrømmer aabent og ærligt, at man endnu ikke kan bedømme Indholdet, Varigheden og Massiviteten af, hvad det er, der foregaar i Sydslesvig. Danmark løber